

Sygn. akt II K 474/22

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 listopada 2023 r.

Sąd Rejonowy w Giżycku w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący – sędzia Bogdan Wałachowski

Protokolant – stażysta Anna Gawarecka-Olbryś

w obecności Prokuratora Prokuratury Rejonowej w G.- -----

po rozpoznaniu w dniu 20 czerwca 2023 roku, 01 sierpnia 2023 roku i 27 października 2023 roku, 09 listopada 2023 roku sprawy

J. K. (1)

urodz. (...) w G.

syna M. i J. zd. J.

oskarżonego o to, że:

w dniu 26 czerwca 2021 r. około godziny 15.00 w m. B. (gm. G., pow. (...)) dokonał zniszczenia mienia w postaci lusterka zewnętrznego lewego samochodu osobowego m-ki F. (...) o nr rej. (...) poprzez uderzenie pięścią w to lusterko, czym spowodował straty o wartości 903,61zł na szkodę A. G.,

tj. o czyn z art. 288§1 kk

1. Na podstawie art. 1§1 kk w zw. z art. 17§1 pkt 3 kpk postępowanie karne wobec oskarżonego **J. K. (1)** umarza.

UZASADNIENIE

UZASADNIENIE			
Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 474/22	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie			

rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1. USTALENIE FAKTÓW			
1.1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.	J. K. (1)	w dniu 26 czerwca 2021 r. około godziny 15.00 w m. B. (gm. G., pow. (...)) dokonał zniszczenia mienia w postaci lusterka zewnętrznego lewego samochodu osobowego marki F. (...) o nr rej. (...) poprzez uderzenie pięścią w to lusterko, czym spowodował straty o wartości 903,61zł na szkodę A. G..	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
- w dniu 26 czerwca 2021 r. około godziny 15.00 w m. B. (gm. G., pow. (...)) dokonanie zniszczenia mienia w postaci lusterka zewnętrznego lewego samochodu osobowego marki F. (...) o nr rej. (...)	<u>Świadkowie:</u> - A. G.; - A. W. - K. W. - M. N. - E. K.	k. 47 v-48, 49v, 69 k. 48 k. 48- 49 k. 49 k. 57v- 58 k. 58	

poprzez uderzenie pięścią w to lusterko; - spowodowanie straty o wartości 903,61zł na szkodę A. G..	- E. U.- W. - J. B. - dokumentacja fotograf. - dokumentacja - płyta CD	k. 472- akta II K 507/21 k. 51- 56 k. 12,13, 140- 169- akta postępowania przygot. 4015-0.Ds.1360.2022 - akta II K 507/21	
1.2. Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
	J. K. (1)	w dniu 26 czerwca 2021 r. około godziny 15.00 w m. B. (gm. G., pow. (...)) dokonał zniszczenia mienia w postaci lusterka zewnętrznego lewego samochodu osobowego marki F. (...) o nr rej. (...) poprzez uderzenie pięścią w to lusterko, czym spowodował straty o wartości 903,61zł na szkodę A. G..	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
- niedopuszczenie się czynu przypisanego oskarżonemu, uszkodzenie lusterka pojazdu A. G. wskutek przypadkowego uderzenia samochodem oskarżycielki posiłkowej ręki oskarżonego	-wyjaśnienia oskarżonego; - świadek A. K.	k.46v- 47, 49v, 69 k. 59v- 60, 75	

2. OCENA DOWODÓW			
2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.	<p><u>Świadkowie:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> -A. G.; -A. W. -K. W. -M. N. -E. K. - E. U.- W. - J. B. -dokumentacja fotograf. -dokumentacja - płyta CD 	<p>W ocenie Sądu okoliczności popełnienia czynu przez oskarżonego nie budzą wątpliwości i wynikają ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego. Zostały one dość szczegółowo przedstawione przez przesłuchanych w sprawie, bezpośrednich świadków zdarzenia, których zeznania Sąd uznał za miarodajne i w pełni kompatybilne z wersją zdarzenia przedstawioną przez oskarżycielkę posiłkową A. G.. Wynika z niej, że „Pan K. łapał za klamkę mojego samochodu, cofnęłam a potem ruszyłam do przodu. I za mną biegł pan K. i szarpał za klamkę od strony kierowcy i ze złości, kiedy nie mógł otworzyć tych drzwi, to z pięści od góry uderzył w lusterko i ono odpadło”. A ponadto: „w pewnym momencie pani A. chciała wyjechać, zrobiła manewr w prawo i pan K. ruszył za tym samochodem, złapał za klamkę, a ponieważ nie udało mu się tych drzwi otworzyć, uderzył</p>	

w lusterko. To było celowe uderzenie, pan był bardzo zdenerwowany”-k. 48, „to było celowe uderzenie, to była złość i bezsilność pana K.; widać było jego ekspresję, coś tam gestykulował- był wzburzony, to było widać”-k. 49, „były próby uderzania przez pana K. w samochód. Od strony kierowcy zostało walnięte lusterko ręką przez pana K., ono wisiało na jakiejś części, ja byłem 10m od samochodu(...) widziałem ruch ręką oskarżonego, jak uderzał w lusterko, tak mi się wydaje, że to było z niemocy, kiedy nie mógł dostać się do samochodu”-k. 49. Na szczególne podkreślenie zasługują zeznania świadka M. N., który indywidualnie pojawił się w schronisku, aby adoptować psa. Niezwiązany jest jakimikolwiek relacjami z oskarżonym, ani z pokrzywdzoną. Zeznania jego były pewne, spokojne i konsekwentne.

Uzupełnieniem relacji świadków była uzyskana w sprawie dokumentacja ukazująca fakt i zakres poniesionej przez oskarżycielkę posiłkowej szkody- zniszczonego lusterka samochodowego.

Uzyskane dowody, Sąd uznał za jasne, przekonywujące i korespondujące ze sobą i jako takie zostały przez Sąd w pełni podzielone.

Wielość tożsamy, uzyskanych w sprawie relacji oraz poczynione w sprawie ustalenia faktyczne, w ocenie Sądu przemawiają za przyjęciem, że oskarżony intencjonalnie zniszczył mienie w postaci lusterka zewnętrznego lewego samochodu oskarżycielki posiłkowej.

Nie bez znaczenia jest kontekst zaistniałego w sprawie zdarzenia. Podkreślenia wymaga bowiem, że oskarżony z żoną prowadzą schroniska dla psów w miejscowości B., gdzie w dniu 26.06.2021 r. odbywał się wolontariat organizowany przez Urząd Miejski w G.. Małżeństwo jest bardzo zaangażowane i przywiązane do znajdujących się pod ich opieką psów. Jak wskazał świadek J. B. „ Państwo mieli szczególne podejście do psów. Dostrzegalem oznaki zbieractwa tych psów u Państwa K.”. Jak wynika z relacji stron, przed zdarzeniem, pomiędzy oskarżonym, a A. G. wywiązała się emocjonalna rozmowa, albowiem oskarżycielka subsydiarna, po zakończonym wolontariacie w schronisku, zabrała jednego z piesków- suczkę T. i zamknęła się z wraz z nią w swoim samochodzie, chcąc udzielić jej pomocy ze względu na jej zły stan zdrowia.

		<p>Oskarżony, próbował najpierw przekonać A. G. przez otwarta szybę do oddania pieska, a gdy nie doniosło to skutku „łapał za klamkę samochodu, a następnie biegł i szarpał za klamkę od strony kierowcy i ze złości, kiedy nie mógł otworzyć tych drzwi, to z pięści od góry uderzył w lusterko i ono odpadło”- k. 47v. Niewątpliwie uznać można, że J. K. (1) zareagował wzburzeniem w sytuacji, w której zaistniała obawa zabrania pieska i podjął w emocjach próbę wydostania go z samochodu oskarżycielki subsydiarnej, podejmując się wszystkich czynności, które w jego ocenie mogły się do tego przyczynić.</p>	
<p>2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów</p> <p>(dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>			
<p>Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2</p>	<p>Dowód</p>	<p>Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu</p>	
	<p>-wyjaśnienia oskarżonego; - świadek A. K. - M. C.</p>	<p>Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego, w zakresie w jakim wykluczył umyślne uszkodzenie lusterka, uznając, iż jego twierdzenia dot. rozłożenia rąk w geście zdziwienia</p>	

spowodowanego odjechaniem oskarżycielki posiłkowej samochodem wraz z psem, które przypadkowo stało się w momencie mijania go wskazanym autem i spowodowało niecelowe uderzenie lusterkiem, są sprzeczne z pozostałym uzyskanym w sprawie materiałem dowodowym i stanowią wyłącznie przyjętą przez oskarżonego linię obrony. Jak wynika z poczynionych przez Sąd ustaleń faktycznych oskarżony był zdenerwowany, a jego emocjonalna reakcja na zachowanie A. G. została zauważona przez niemal wszystkich słuchanych w sprawie świadków. Co więcej, twierdzenia oskarżonego stanowiące, iż „pani G. cofnęła do tyłu i gwałtownie ruszyła skręcając w prawo” pozostają w sprzeczności z relacją świadków uzyskaną w sprawie, którzy akcentowali, że „wyjechała nie tak dynamicznie, normalnie, spokojnie”-k. 48, „samochód ruszył łagodnie”-k. 4.9

Za niewiarygodne Sąd uznał zeznania świadka A. K., które nie pokrywają się z relacją pozostałych słuchanych w sprawie świadków i stanowią w ocenie Sądu jedynie próbę polepszenia sytuacji procesowej oskarżonego.

		Niczego istotnego w sprawie nie wniosły zeznania świadka M. C. (k. 59v), który nie pamięta dokładnego przebiegu zdarzenia.	
3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz			

<p>związłe o powodach warunkowego umorzenia postępowania</p>			
<p>X</p>	<p>3.4. Umorzenie postępowania</p>		
<p>Związłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz związłe o powodach umorzenia postępowania</p>			
<p>W świetle przeprowadzonej analizy materiału dowodowego nie ma żadnych wątpliwości, iż oskarżony dopuścił się zarzucanego mu czynu, wypełniając znamiona przestępstwa określonego w art. 288§1 kk, albowiem spowodował zniszczenie mienia w postaci lusterka na szkodę A. G..</p> <p>Zważywszy jednak na treść art. 115§1 kk, w ocenie Sądu, społeczna szkodliwość czynu oskarżonego jest znikoma, co spowodowało umorzenie wobec niego postępowania na zasadzie art. 17§1 pkt. 3 kpk.</p> <p>W świetle zaistniałych w sprawie okoliczności faktycznych, niewątpliwie uznać można, iż do takiej oceny zachowania oskarżonego pomocnym będzie treść art. 243 §1 kpk, pomimo przekroczenia przez oskarżonego zakresu uprawnienia do zatrzymania, określonego</p>			

tymże przepisem oraz art. 25 kk wskazujący na kontratyp podjętej przez J. K., obrony koniecznej. Ujęcie obywatelskie w rozumieniu art. 243 § 1 kpk może zostać dokonane przez każdego i sprowadza się do ujęcia na gorącym uczynku przestępstwa, tj. podczas jego popełnienia lub w pościgu podjętym bezpośrednio po popełnieniu przestępstwa, a więc gdy czynu już dokonano, pościg zaś podejmowany jest natychmiast z jednoczesnym utrzymaniem kontaktu wzrokowego za oddalającym się sprawcą, jeżeli ponadto zachodzi obawa ukrycia się tej osoby lub nie można ustalić jej tożsamości (Grzegorzczuk, Kodeks, 2008, s. 533). Ujęcie osoby o znanej tożsamości może jednak nastąpić tylko wyjątkowo, a zatem jedynie wtedy, gdy istnieją wyraźne symptomy świadczące o zamiarze ukrycia się sprawcy (Hofmański, Sadzik, Zgryzek, Kodeks, t. 1, 2011, s. 1328).

Niewątpliwie, wskazać należy, że oskarżony znalazł wcześniej oskarżycielkę subsydiarną, albowiem pojawił się u niej w 2019 r., w jej miejscu pracy, wraz z żoną, po napisaniu przez A. G. skargi do Urzędu Miasta, wskazującej na brak możliwości wejścia do schroniska (k. 69). Jak wskazała oskarżycielka

subsydiarna, w dniu zdarzenia jej koleżanka, wyraziła, wraz z inną wolontariuszką z S., wolę adoptowania pieska i czekała pod schroniskiem na zamknięcie formalności i jak przytoczyła: „Za chwilę przybiegła pani K. z informacją i z krzykiem, że ten pies nie może iść do adopcji, ponieważ nie jest własnością Urzędu Miejskiego w G. (..) a potem Pani K. zmieniła zdanie, że jest jej własnością”. Wskazać należy zatem, iż pomimo faktu, iż sytuacja prawna pieska nie była do końca uregulowana, albowiem piesek został podrzucony do schroniska na tydzień wcześniej, przed datą 26.06.2021 r (choć wcześniej był już na stanie schroniska), żona oskarżonego przejawiała przywiązanie do niego i traktowała go jak swoją własność, wyrażając niechęć w oddaniu go innej osobie, deklarującej chęć jego adopcji. Oskarżony miał niewątpliwie prawo ścigać i chcieć zatrzymać oskarżycielkę subsydiarną, albowiem najpierw próbował przekonać ją podczas rozmowy do oddania pieska. Zamknięcie drzwi samochodu i jego odjazd, spowodowały zaś u oskarżonego obawę nie do końca uzasadnioną, że A. G. zamierza ukryć się ze zwierzęciem.

<p>W sprawie jest istotna również wartość zaistniałej szkody, albowiem biorąc pod uwagę, iż wyniosła ona niewiele ponad 900 zł, uznać należało, iż nieznacznie przekroczyła ona wartość popełnienia czynu w warunkach wykroczenia przeciwko mieniu określonego w art. 119 kw.</p>			
	3.5. Uniewinnienie		
<p>Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia</p>			
<p>4. KARY, ŚRODKI KARNE, PRZEPADEK, ŚRODKI KOMPENSACYJNE I ŚRODKI ZWIĄZANE Z PODDANIEM SPRAWCY PRÓBIE</p>			
<p>Oskarżony</p>	<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>
<p>5. INNE ROZSTRZYGNIECIA ZAWARTE W WYROKU</p>			
<p>Oskarżony</p>	<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>

6. INNE ZAGADNIENIA		
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>		
7. KOSZTY PROCESU		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
8. PODPIS		